

Čís. 134.

**Zákon ze dne 11. března 1919,
jímž zřizuje se nejvyšší důchodkový soud.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Pro území československého státu mimo Slovensko zřizuje se „Nejvyšší důchodkový soud“ se sídlem v Praze.

§ 2.

Soud ten řídí přísluší prvnímu prezidentu nejvyššího soudu v Praze; zašlo-li by ho něco, druhému prezidentu a po tomto senátním prezidentům v pořadí jejich hodnosti.

Prezident nejvyššího soudu jmenuje z radů nejvyššího soudu v Praze tři přísedící a tři náhradníky a ministr financí z radů při ministerstvu financí rovněž tři přísedící a tři náhradníky nejvyššího důchodkového soudu.

Ministr financí jmenuje též zapisovatele nejvyššího důchodkového soudu.

§ 3.

Senáty, povolané k rozhodování trestních důchodkových věcí, složeny jsou z předsedy a čtyř členů, po dvou z radů nejvyššího soudu a z radů ministerstva financí určených a ze zapisovatele.

§ 4.

Pro obor působnosti nejvyššího soudu důchodkového a řízení před ním zůstávají všechny dosavadní zákony a nařízení v platnosti.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

Provedení zákona ukládá se ministrům financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r. v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 135.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 15. března 1919****o částečné onerositě platů členů vlády.**

Na základě § 168 zákona o osobních daních přímých ze dne 25. října 1896, z. ř. č. 220, se nařizuje, aby zákonem ze dne 20. prosince 1918, č. 94 Sb. z. a n., ustanovený plat předsedy vlády pouze obnosem 35.000 korun a plat ostatních členů vlády pouze obnosem 30.000 korun k poplatnému příjmu byl započítán, kdežto zbytek jest považovati za náhradu služebních výdajů.

Tím pozměňuje se částečně schema A, článku 25, prováděcího nařízení k IV. hlavě citovaného zákona o osobních daních přímých.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Stříbrný v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Habrman v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Soukup v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 136.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 22. února 1919****o přeměně státní polepšovny v Košicích.**

§ 1.

Státní polepšovnu v Košicích „Allami javitö-nevelö-intezet“ přeměňuji na Komenského ústav pro výchovu opuštěné mládeže. Sídlo ústavu je v Košicích.

§ 2.

Účelem Komenského ústavu pro výchovu opuštěné mládeže je zabezpečiti výchovu té mládeže na Slovensku, která nemá rodičovské neb jiné péče, jakož i té zanedbané mládeže, jejíž rodiče nejsou s to, aby výchovu dětí úspěšně vykonávali, konečně takové mládeže, která podle rozsudku úřadu správního neb soudního odevzdána býti má výchově polepšující.

§ 3.

Do ústavu budou se přijímati chovanci od 8 do 15 let, a to:

1. opuštěné děti, bez rodičů, bez otce nebo matky,
2. děti zanedbané, a to:
 - a) na žádost rodičů,
 - b) z nařízení politického úřadu,
 - c) na základě rozsudku soudního.

Mladí provinilci budou přijímáni až do ukončeného roku osmnáctého.

Chovanci mohou býti správou ústavu přijati jen se souhlasem ministra s plnou mocí pro Slovensko.

§ 4.

Chovanci navštěvují školu obecnou a průmyslovou a budou vyučeni v řemesle, které si vyvolí. Za účelem řádné výchovy budou rozděleni v družiny, v jejichž čele bude přednosta s učitelskou kvalifikací.

§ 5.

Správu ústavu vykoná správce (ředitel), jemuž jsou přiděleni pokladník, kontrolor, jenž je zároveň i správcem veškerých budov, kancelista i jiné potřebné kancelářské osoby.

§ 6.

Správu obecné a průmyslové školy, jakož i správu dílen vykonává technický správce (ředitel), jemuž budou přiděleni potřebné učitelské a odborné síly, mezi nimi i jeden inženýr.

§ 7.

Pro každých 30 chovanců bude ustanoven jeden učitel, pro 15 chovanců v dílnách pracujících jeden dílovedoucí nebo přední dělník.

§ 8.

Ústav podřízen je odboru pro sociální péči. Dozor nad školstvím má školský odbor, nad technickým výcvikem odbor pro veřejné práce, nad mladými provinilci hlavní státní zástupce v Košicích.

§ 9.

Úředníci a zaměstnanci dosavadní státní polepšovny v Košicích mají právo žádati o místo v ústavě nově organisovaném, a to po uveřejněném konkursu, a při stejné kvalifikaci mají přednost před jinými žadateli.

§ 10.

Provedením tohoto nařízení pověřuji dočasně hospodářského správce státní polepšovny v Košicích Edmunda Borka a reorganisační technického vzdělání a výcviku ve škole i v dílnách technického správce Kašpara Balušku - Mészárosová, odborného učitele státní polepšovny v Košicích.

§ 11.

Nařízení vstoupí v platnost ihned a převzetí majetku a inventáře státní polepšovny má být provedeno do 15. března 1919. S odesláním chovanců, příslušných do republiky Maďarské, má se začíti hned. Chovanci na Slovensko příslušní budou převzati do Komenského ústavu pro výchovu opuštěné mládeže.

Ministr Československé republiky s plnou mocí pro Slovensko:

Dr. Vavro Šrobár v. r.

Čís. 137.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. března 1919

o Státním ústavu pro tuky, oleje a mléko.

§ 1.

Nařízením ministerstva výživy ze dne 11. ledna 1917, z. ř. č. 15, zemským úřadovným tukovým oblastí československé svěřené úkoly opatřování tuků pro výživu obyvatelstva, dále ministerským nařízením ze dne 8. dubna 1916, z. ř. č. 94, Rakouské ústředně pro tuky a oleje ve Vídni předané úkoly obhospodařování tuků a olejů původu rostlinného a živočišného, stejně úkoly Pryskyřicové ústředny ve Vídni — přejímá pro celý obvod československého státu

„Státní ústav pro tuky, oleje a mléko
v Praze“.

§ 2.

Státní ústav pro tuky, oleje a mléko pověřuje se tudíž hospodařením:

- a) mlékem, máslem, sádlem tu- i cizozemským, oleji a tuky původu rostlinného a živočišného (kostními a kožními), polotovary, a tovary z nich vyrobenými a všemi pomocnými a odpadkovými surovinami;
- b) oleji a tuky živočišnými i rostlinnými pro potřebu průmyslovou všeho druhu, dále sodou, žíravým natronem, potaší (draslem) a pryskyřicemi všeho druhu.

§ 3.

Ústav ten může vstoupiti do všech právních poměrů Zemské úřadovny tukové a Rakouské ústředny pro tuky a oleje a Pryskyřicové ústředny ve Vídni, pokud obvody posledně jmenovaných přičleněny jsou do československého státu s výhradou konečného sčítování s Rakouskou ústřednou pro tuky a oleje ve Vídni.

§ 4.

Pro jednotlivé země státu československého buďte zřízeny Zemské odbočky.

§ 5.

Provozovací činnost a hospodaření vůbec bude založeno na zásadách kupeckých tak, aby kryty byly výlohy běžnými příjmy.

§ 6.

Podrobná ustanovení o zařízeních a úkolech ústavu dány budou stanovami, jež vydají ministerstva pro zásobování lidu a obchodu.

§ 7.

Nařízením tímto pozměňuje se nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. února 1919, čís. 70 Sb. z. a n., o hospodaření kostní, kostním tukem a kostní moučkou, v tom smyslu, že z nařízení tohoto vypouští se veškerá ustanovení týkající se kostního tuku a doplňuje se toto v tom směru, že Státnímu ústavu pro tuky, oleje a mléko vyhrazuje se zastoupení v Československé komisi pro hospodaření kostní ve správním výboru jedním zástupcem, kterého jmenuje ministr pro zásobování lidu a též ústav jmenuje do odborné komise dva zástupce.

§ 8.

Nařízení toto nabývá ihned platnosti.

§ 9.

Výkonem tohoto nařízení pověřuje se ministerstvo pro zásobování lidu.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Stránský v. r.

Stříbrný v. r.

Habrman v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Dr. Winter v. r.

Staněk v. r.

Dr. Hruban v. r.

Klofáč v. r.

Prášek v. r.